

подальшого місця проживання. Д. п. створені в Україні відповідно до Закону «Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх» (1995). Створюються службами у справах неповнолітніх відповідно до соціальних потреб кожного регіону для тимчасового розміщення в них неповнолітніх дітей віком від 3 до 18 років, які потребують соціального захисту (заблукали, були покинуті, залишилися без батьківської опіки, залишили сім'ю чи навч.-виховні заклади; вилучені судами із сім'ї, з вулиці; самі звернулися за допомогою до адміністрації притулку). Термін перебування неповнолітньої особи у притулку залежить від конкретних обставин, але не може перевищувати 90 днів.

Основним завданням Д. п. є створення належних житлово-побутових і психол. умов для забезпечення нормальної життєдіяльності дітей, тимчасово відчужених від сім'ї, а також надання їм можливостей для навчання, праці, змістовного дозвілля. Відповідно до Закону не підлягають розміщенню у притулку неповнолітні, які перебувають у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння, психічно хворі з вираженими симптомами хвороби, а також ті, хто вчинили правопорушення і щодо яких є відомості про винесене компетентними органами рішення про їх затримання, арешт або розміщення в приймальнику-розподільнику для неповнолітніх. Притулки для неповнолітніх мають права юридичної особи.

Відповідно до змін, внесених до Типового положення про притулок для неповнолітніх служби у справах неповнолітніх (2004), такі притулки можуть створюватись обласними, міськими радами та районними радами в м. Києві. Влаштуванням дітей, що заблукали, займаються органи опіки та піклування тієї адміністративно-територіальної одиниці, де дитину було знайдено. Неповнолітні, прийняті до притулку, підлягають: обсервації відповідно до санітарного законодавства, у разі потреби направляються лікарем притулку на клінічне обстеження і госпіталізацію; поділяються залежно від віку на групи чисельністю не більш як 10 осіб у кожній, які розміщуються в окремих кімнатах; забезпечуються спальними місцями, харчуванням, одягом відповідно до сезону в разі потреби, а також комунально-побутовими послугами; перебувають під щодобовим наглядом пед. працівників притулку; можуть залучатися до прибирання приміщень

ДИТЯЧІ ПРИТУЛКИ (притулки для неповнолітніх) – держ. заклади соціального захисту бездоглядних та безпритульних дітей, їх тимчасового влаштування, визначення статусу та

і території притулку з урахуванням віку неповнолітніх, з дотриманням правил техніки безпеки, санітарії та особистої гігієни: навчаються в навч. закладах системи загальної середньої освіти або за індивідуальними навч. програмами; повертаються у сім'ю за письмовою заявою-зобов'язанням батьків (усиновителів), родичів (за погодженням служби у справах неповнолітніх) або опікунів (піклувальників) про забезпечення належного догляду за ними. У притулку може утворюватися громадська опікунська рада з представників місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій.

Прийняття дітей та надання їм необхідної допомоги здійснюється Д. п. щодобово протягом календарного року. Усі діти, прийняті до притулку, реєструються в журналі обліку із заповненням обліково-статистичних карток установленої форми.

До Типового положення про притулок для дітей служби у справах дітей (1997) вносились зміни: назва «притулок для неповнолітніх служби у справах неповнолітніх» замінена на «притулок для дітей» (2007); «притулок для дітей» замінена на «притулок для дітей служби у справах дітей» (2012).

Лит.: 1. Алексеенко Т. Ф., Жданович Ю. М., Зверева І. Д., Кононко О. Л., Кушнар'ов С. В., Куниця Т. Ю., Сергеева Н. В. Соціальна педагогіка: словник-довідник. Вінниця: Планер, 2009. 2. Про Типове положення про притулок для дітей служби у справах дітей: постанова КМУ № 565 від 9 червня 1997 р. (зі змін.) // Офіційний вісник України. 1997. № 24.

Т. Ф. Алексеенко